

**UJEDINJENE
NACIJE**



Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava
počinjena na teritoriji
bivše Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T

Datum: 1. maj 2014.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 1. maja 2014.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU ZA PONOVRNO RAZMATRANJE ODLUKE KOJOM
SE ODBIJA PRIHVATANJE IZJAVE DUŠANA ĐENADIJA NA OSNOVU
PRAVILA 92BIS**

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po Zahtjevu za ponovno razmatranje odluke kojom se odbija prihvatanje izjave Dušana Đenadija, koji je optuženi podnio 8. aprila 2014. godine (dalje u tekstu: Zahtjev) i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Proceduralni kontekst i argumentacija

1. Vijeće je 18. marta 2014. godine izdalo Odluku po zahtjevu optuženog za prihvatanje svjedočenja na osnovu pravila 92*bis* (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 92*bis*), u kojoj, između ostalog, odbilo zahtjev optuženog da u spis bude uvrštena izjava Dušana Đenadija (dalje u tekstu: Izjava, odnosno svjedok).¹ Vijeće napominje da je bilo voljno da pokaže određenu fleksibilnost, te se stoga uvjerilo da je optuženi pokazao da postoji valjan razlog zbog kojeg do 27. avgusta 2012. godine, roka koji je odredilo Vijeće, nije podnio svoj spisak svjedoka na osnovu pravila 65*ter* Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), kao i eventualni zahtjev za prihvatanje iskaza njegovih svjedoka na osnovu pravila 92*bis*.² Međutim, pošto je zatim razmotrilo pitanje da li su u vezi s Izjavom ispunjeni uslovi predviđeni pravilom 92*bis*(B), Vijeće je zaključilo da se nije uvjerilo da su uslovi ispunjeni, odnosno da mogu biti ispunjeni.³

2. Optuženi u Zahtjevu traži da Vijeće ponovo razmotri Odluku na osnovu pravila 92*bis* u vezi s Izjavom, tvrdeći da su uslovi predviđeni pravilom 92*bis*(B) sada ispunjeni.⁴ On tvrdi da je, budući da je Izjava sada ovjerena, u interesu pravde da je Vijeće uvrsti u spis na osnovu pravila 92*bis*.⁵

3. Tužilaštvo je 10. aprila 2014. godine podnijelo Odgovor na Karadžićev zahtjev za ponovno razmatranje odluke kojom se odbija prihvatanje izjave Dušana Đenadija (dalje u

¹ Odluka na osnovu pravila 92*bis*, par. 63-64, 69(f).

² Odluka na osnovu pravila 92*bis*, par. 63.

³ Odluka na osnovu pravila 92*bis*, par. 64.

⁴ Zahtjev, par. 2, 6.

⁵ Zahtjev, par. 4.

tekstu: Odgovor), u kojem se protivi Zahtjevu uz obrazloženje da nije pokazano da je Vijeće počinilo grešku u zaključivanju i da je ponovno razmatranje nužno kako bi se spriječila nepravda "jer nove okolnosti ne bi dovele do drugačijeg zaključka".⁶ Tužilaštvo takođe ostaje pri primjedbama koje je iznijelo u Odgovoru tužilaštva na zahtjev za prihvatanje svjedočenja Dušana Đenadije na osnovu pravila 92bis, podnijetom 19. februara 2014. godine (dalje u tekstu: Prvi odgovor) u vezi s prihvatanjem Izjave na osnovu pravila 92bis, konkretno, da se ona odnosi na otvorena i važna sporna pitanja u ovom predmetu, da nije pokazano da je Izjava kumulativnog karaktera i da je Svjedokov iskaz moguće pribaviti drugim putem.⁷ Alternativno, tužilaštvo ponavlja svoj zahtjev da u slučaju da Vijeće želi da uvrsti u spis Izjavu, Svjedok treba biti pozvan na unakrsno ispitivanje.⁸

II. Mjerodavno pravo

Ponovno razmatranje

4. Vijeće podsjeća da Pravilnik ne sadrži odredbu u vezi sa zahtjevima za ponovno razmatranje. Takvi zahtjevi proističu iz prakse Međunarodnog suda i dopušteni su samo pod određenim uslovima.⁹ Standard preispitivanja odluke koji iznosi Žalbena vijeće je sljedeći: "[V]ijeća imaju inherentno diskreciono ovlaštenje da preispituju ranije donijete interlokutorne odluke u izuzetnim slučajevima, 'ako se pokaže očigledna greška u rezonovanju ili ako je to potrebno kako bi se spriječila nepravda'." ¹⁰ Prema tome, strana koja podnosi zahtjev dužna je uvjeriti Vijeće da postoji očigledna greška u rezonovanju,

⁶ Odgovor, par. 1; v. takođe Odgovor, par. 2-6.

⁷ Odgovor, par. 1, 7, gdje se podsjeća na Prvi odgovor, par. 5-8.

⁸ Odgovor, par. 1, gdje se posjeća na Prvi odgovor, par. 6.

⁹ V. *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka u vezi sa zahtjevima strana u postupku za preispitivanje odluka Vijeća, 26. mart 2009. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Prlić*), str. 2.

¹⁰ Odluka po zahtjevima optuženog za ponovno razmatranje odluka o formalnom primanju na znanje činjenica o kojima je već presuđeno, 14. juni 2010., par. 12, gdje se poziva na predmet *Tužilac protiv S. Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR108bis.3, povjerljiva Odluka po zahtevu Srbije i Crne Gore za preispitivanje odluke Pretresnog veća od 6. decembra 2005., par. 25., fusnota 40 (gdje se citira predmet *Kajelijeli protiv tužioca*, predmet br. ICTR-98-44A-A, Presuda, 23. maj 2005., par. 203-204); v. takođe *Ndindabahizi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-01-71-A, Odluka po zahtjevu žalioaca za ponovno razmatranje odluke od 4. aprila 2006. godine zbog materijalne greške, 14. juni 2006., par. 2.

odnosno, da posebne okolnosti opravdavaju ponovno razmatranje kako bi se spriječila nepravda.¹¹

Prihvatanje na osnovu pravila 92bis

5. Pravilo 92bis reguliše prihvatljivost pismenih izjava svjedoka umjesto *viva voce* svjedočenja. Vijeće podsjeća na svoju Odluku po trećem zahtjevu tužilaštva za prihvatnje izjava i transkripata iskaza umjesto svjedočenja *viva voce* na osnovu pravila 92bis (svjedoci za grad Sarajevo)" od 15. oktobra 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka po trećem zahtjevu na osnovu pravila 92bis), u kojoj je navelo mjerodavno pravo o prihvatanju dokaza na osnovu pravila 92bis.¹² Stoga Vijeće neće ovdje ponovo raspravljati o mjerodavnom pravu, već će, ako i kada bude potrebno, uputiti na relevantne paragrafe Odluke po trećem zahtjevu na osnovu pravila 92bis.

III. Diskusija

6. Razmatrajući prvo da li je optuženi pokazao da Vijeće u vezi s Izjavom treba ponovo razmotriti Odluku na osnovu pravila 92bis, Vijeće napominje da optuženi ne tvrdi da je Vijeće napravilo jasnu grešku u rezonovanju. On samo tvrdi da je, pošto je Izjava sada ovjerena, u interesu pravde da Vijeće razmotri njezino prihvatanje na osnovu merituma.¹³ Vijeće napominje da je Izjavu zaista ovjerio predsjedavajući službenik imenovan od strane sekretara Međunarodnog suda, koji je potvrdio da je Svjedok osoba navedena u Izjavi, da je Svjedok izjavio da je sadržaj Izjave, po njegovom najboljem znanju i uvjerenju, istinit i tačan, da je Svjedok obaviješten da, u slučaju da sadržaj Izjave nije tačan, protiv njega može biti pokrenut postupak zbog lažnog svjedočenja, i koji je naveo datum i mjesto davanja deklaracije. Vijeće se stoga uvjerilo da su uslovi predviđeni pravilom 92bis(B) u vezi s Izjavom sada ispunjeni i da razlog za odbijanje

¹¹ *Tužilac protiv Galića*, predmet br. IT-98-29-A, Odluka po zahtjevu odbrane za preispitivanje, 16. juli 2004., str. 2; v. takođe *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po Nikolićevom zahtjevu za preispitivanje i Nalog za izdavanje naloga *subpoena duces tecum*, 2. april 2009., str. 2; Odluka u vezi s ponovnim razmatranjem u predmetu *Prlić*, str. 2-3.

¹² Odluka po trećem zahtjevu na osnovu pravila 92bis, par. 4-11.

¹³ Zahtjev, par. 4.

uvršćavanja Izjave, naveden u Odluci na osnovu pravila 92bis, stoga više nije valjan. U tim konkretnim okolnostima, Vijeće smatra da mora razmotriti da li Izjava ispunjava odtale uslove za prihvatanje na osnovu pravila 92bis kako bi odlučilo da li treba ponovno razmotriti Odluku na osnovu pravila 92bis u tom aspektu..

7. U vrijeme relevantno za Treću izmijenjenu optužnicu (dalje u tekstu: Optužnica), Svjedok je bio komandant 1. bataljona 43. prijedorske motorizovane brigade.¹⁴ On u svojoj Izjavi govori o svojoj prošlosti, kao i o osnivanju i sastavu svoje vojne jedinice.¹⁵ Iznosi dokaze o razvoju događaja u Prijedoru.¹⁶ Dotiče se i raznih zadataka svoje jedinice u vrijeme relevantno za Optužnicu.¹⁷ Najzad, odgovara na nekoliko pitanja o svojim saznanjima u vezi s pitanjima od značaja za Optužnicu, između ostalog, o određenim incidentima iz priloga Optužnice.¹⁸

8. U vezi s prihvatljivošću Izjave, Vijeće se uvjerilo da je ona generalno relevantna za razvoj događaja u opštini Prijedor, koja se navodi u Optužnici. Pored toga, osim dijelova koji se navode dalje u tekstu, Vijeće se uvjerilo da ona ima dokaznu vrijednost za svrhu prihvatanja na osnovu pravila 92bis. Međutim, u vezi s dijelovima koji se odnose na pitanja 4 i 5, kao i u vezi s posljednjim dijelom Izjave pod naslovom "Incidenti iz Optužnice", Vijeće se nije uvjerilo da oni dostižu dovoljan stepen dokazne vrijednosti za svrhu prihvatanja na osnovu pravila 92bis. Konkretnije, u vezi s pitanjem 4, Svjedoku je postavljeno pitanje u vezi s odgovornošću civilnih vlasti za zločine počinjene u Prijedoru, i Svjedok u svom odgovoru navodi jedan primjer iz svog bataljona VRS-a, te stoga ne odgovara na postavljeno pitanje. U vezi s pitanjem 5, nije jasno kako Svjedok na njega može dati odgovor koji ima dovoljnu dokaznu vrijednost s obzirom na njegovu poziciju u to vrijeme. Najzad, Vijeće smatra da nema razloga da uvrsti u spis dio Izjave pod naslovom "Incidenti iz Optužnice", u kojem Svjedok izjavljuje da nema saznanja o temama koje su mu iznijete. Vijeće stoga neće uvrstiti u spis dijelove Izjave koji se odnose na pitanja 4 i 5 i posljednji dio Izjave pod naslovom "Incidenti iz Optužnice".

¹⁴ Izjava, str. 5.

¹⁵ Izjava, str. 1-3, 5-6.

¹⁶ Izjava, str. 5-6.

¹⁷ Izjava, str. 6-7.

¹⁸ Izjava, str. 3-4, 8.

9. Vijeće smatra da sljedeći faktore govore u prilog tome da ostatak Izjave bude uvršten u spis na osnovu pravila 92bis. Prvo, on se generalno odnosi na osnivanje i strukturu vojne jedinice u Prijedoru i sadrži opšte informacije o kontekstu zauzimanja Prijedora, kao i o razvoju događaja u opštini tokom perioda na koji se odnosi Optužnica. Osim toga, pošto je sâmo pregledalo dokaze budući da optuženi ne iznosi konkretne pojedinosti o kumulativnom karakteru ostatka Izjave, Vijeće se uvjerilo da je on kumulativan u odnosu na druge iskaze u spisu, uključujući iskaze Milomira Stakića i Draška Vujića. U svjetlu rasprave iz prethodnog paragrafa, Vijeće se uvjerilo da se ostatak Izjave ne odnosi na djela i ponašanje optuženog, zbog čega ne bi mogao biti uvršten u spis, te da se ne odnosi na otvorena sporna pitanja u predmetu. Stoga nema faktora koji govori u prilog neprihvatanja Izjave i nema faktora koji bi zahtijevao da Vijeće primijeni svoje diskreciono ovlaštenje i Svjedoka pozove na unakrsno ispitivanje.

10. Vijeće stoga smatra da ne postoje posebne okolnosti koje opravdavaju ponovno razmatranje dijela Odluke na osnovu pravila 92bis koji se odnosi na Izjavu kako bi se spriječila nepravda, pa će stoga Izjavu uvrstiti u spis na osnovu pravila 92bis, osim dijelova navedenih u paragrafu 8 gore u tekstu.

IV. Dispozitiv

11. Vijeće stoga, na osnovu pravila 54 i 92bis Pravilnika, ovim
- a) **ODOBRAVA** djelimično Zahtjev,
 - b) **PRIHVATA** Izjavu, osim dijelova navedenih u paragrafu 8 gore u tekstu,
 - c) **UPUĆUJE** optuženog da unese u sistem *e-courta* redigovanu verziju Izjave u skladu s paragrafom 8 gore,
 - d) **UPUĆUJE** Sekretarijat da dodijeli odgovarajući broj dokaznog predmeta, i
 - e) **ODBIJA** ostali dio Zahtjeva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan engleski tekst.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 1. maja 2014.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]